

R. P. HYACINTI
 DONATI, LAYNENSIS,
 ORD. FRAT. PRÆDICATORVM,
 SAC. THEOL. MAG. AC U. J. D.

Quondam in Generali Studio Sancti Dominici Civitatis Cosentiniæ Regente, ac
 utriusque Provinciæ Calabriae Provinciali,

RERUM REGULARIUM
 PRAXIS RESOLUTORIA;
 IN QUATUOR TOMOS DISTRIBUTA.

IN QUIBUS OMNES ET SINGULÆ MATERIÆ, QUÆ IN REBUS
 Regularibus occurrere possunt, sub diversis Tractatibus succinctè ac dilucidè pro-
 ponuntur, resolvuntur, ac decidentur.

Opus necdum Prælati Regularibus, illorumque subditis, Ecclesiasticis, ceterisque Ordinum
 Superioribus; verum etiam, Castarum Patrum, omnibusque Judicibus in utroque foro
 variis casibus utilissimum, non maxime ut certum;

Accedunt duo Indices locupletissimi Tractatum & Quaestionum, Rerumque
 omnium notabilium.

TOMUS TERTIUS

Cujus Tractatum Blenheimi versa pagina indicabit,
 NUNC PRIMUM IN GERMANIA PRODIT.

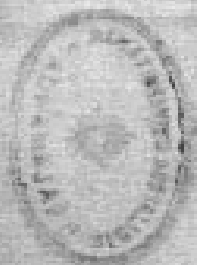
COLONIE AGRIPPINÆ;

Apud HERMANNUM DEMEN, sub signo Monocerotis.

Es de la Libreria del Col. D. ANNO M. DC. LXXV. de la Com. de Flor de Salamanca
 Permissa Superiorum.
 Dese el P. Grego de la Fuente Mustado

*ELENCHUS TRACTATUUM
& Questionum, quæ in hoc Tomo Tertio
continentur.*

De	Obligatione Regularium ad propriam Regulam.	De	Prædicatoribus.
	Procurantibus officia Ordinis.		Celebratione Missarum.
	Regularibus, promovendis ad Ordines.		Confraternitatibus Laicorum.
	Regularibus, Confessariis Sæcularium.		Sepultura in communi.
	Regularibus, Confessariis Regularium.		Sepultura in Ordine ad Regulares.
			Quarta Funerali.
			Variis Resolutionibus.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a signature and date.

INDEX TRACTATUUM

Et Quæstionum, quæ in hoc Tomo Tertio continentur.

TRACTATUS I. De Obligatione Regularium ad propriam Regulam. fol. 1.

- Quæst. 1.** **R**egula unde dicatur, quid sit, & quæ sit? fol. 1.
1. Regula S. Augustini, an sit prælatior ceteris? ibid.
 2. Regula, an differat à suis Constitutionibus? fol. 2.
 3. An Regula Religiosa obliget ad culpam? ibid.
 4. Regula ad solam primam obligat, & antea non ad culpam, an proprie dici possit Lex? ibid.
 5. Dominicans, fratres sicuti, si peccata faciant non subiciantur, an peccet? fol. 3.
 6. An dicti statim de non obligando ad culpam, semper fuerit in Ordine Prædic. & comprehensit Regulari S. Augustini? ibid.
 7. An Constitutiones, & Ordinationes in Ordine Prædic. differant inter se? fol. 4.
 8. An Fratres Prædicatores teneantur servare contenta in Regula, & Constitutionibus, si Prælati à non mandent illa servare? ibid.
 9. Si Fratres Prædicatores in Adventu non ieiunent, an peccent ex Regula? fol. 5.
 10. An Religiosus transgrediens ea, quæ sunt in Regula, peccet mortaliter? ibid.
 11. Regula constituta per modum præcepti, ut si dicat, præceptum, non videtur, teneatur & servari, an obliget ad mortale? fol. 6.
 12. Sed quid dicendum, si Regula non videtur verbi præceptum, & ordinatur, & in se expressa non habeat intentionem auctoritatis, obligat ne ad mortale? ibid.
 13. Transgressio Regule non obligat ad mortale, nec veniale peccatum, an possit aliunde esse mortale, vel veniale? ibid.
 14. Peccata contra Regulam ex contemptu, quid sit? ibid.
 15. An Religiosus, ex spem præcepti distincta ab aliis contentis in Regula, teneatur tendere in perfectionem charitatis? ibid.
 16. Si Religiosus amittat servare Consilia, an peccet mortaliter? fol. 7.
 17. An Regulari peccet contra dicti obligationem tendendi ad perfectionem charitatis, si sibi proponat servare omnia contenta in Regula, præter ea, quæ ad nullam culpam obligant? ibid.
 18. An Regulari est tenentur progredi ad perfectionem charitatis, per omnia media, quæ ad eam acquisitionem deferre possunt? fol. 8.
 19. An Regulari peccet mortaliter contra obligationem currere ad perfectionem charitatis, si servaverit omnia Domini Præcepta Tomo III.

- contenta in Regula, intendam non attingere perfectionem vite Religiosa? ibid.
20. An Regulari peccet mortaliter contra dicti obligationem tendendi ad perfectionem, si servaverit Regule verba, & præcepta retinens animo acquirendi Religiosam perfectionem? ibid.
 21. An Religiosus teneatur in vita perfectionem, inchoat magis, an magis proficere? ibid.
 22. An Religiosus transgrediens præceptum De continentia in Regula, duplex peccatum mortalitè committit, necessarium apertendum in Confessione Sacramentali? fol. 9.
 23. An Religiosus, stans in eodem genere peccati mortalis, vel venialis, graviter peccet, quod secularis? ibid.
 24. Ignorantia Regule, & Præceptorum eius, an excuset transgressorem à culpa? fol. 10.
 25. An Prælati teneantur sub mortali, procurari, ut Regula, & statuta in Ordine obligantur ad mortale, observentur à subditis? ibid.
 26. An Prælati peccent mortaliter, si scilicet permittant, suos subditos passim, ac frequenter violare statuta accidentaliter sui Ordinis, an nullam culpam, nec quidem venalem obligantur? ibid.
 27. An Prælati Regularis teneantur defectus subditorum inquirere, ut corrigat & emendet? fol. 11.
 28. An superior locali peccet, si sine causa disponat in Observantiam Regularibus, ad culpam non obligantibus? ibid.
 29. An P. Generalis, vel Capitulum Generale, teneatur Regulam retentam reformari? fol. 12.
 30. Si Regula Religiosa sit consuetudinè relaxata, an Professiteneantur illam observare in sua prima rigore, vel patius servandum consuetudinem, quæ in tali Religione viget? ibid.
 31. An Regula ab contrariam sibi consuetudinem, possit ex toto, vel ex parte tolli, & alterari? ibid.
 32. An Romanus Pontifex possit super totam Regulam dispensare, aut illam tollere, & mutare? ibid.
 33. An P. Generalis, vel eius Capitulum Generale, possit Regulam, ex toto, vel ex parte tollere, & mutare? ibid.

TRACT. II. De Procurantibus Officia Ordinis. fol. 13.

- Quæst. 1.** **A**n liceat Religioso procurare officium Curatus sua Religione? fol. 13.
1. An integrum sit Religioso officium Ordinis, per extraneos procurare? ibid.
- Bulla Gregorii XIII. ibid.
Bulla Clementis VIII. ibid.
Bulla Pauli V. ibid.

R E R U M
R E G U L A R I U M
P R A X I S R E S O L U T O R I Æ
T O M U S T E R T I U S

— — — — —
T R A C T A T U S I.

DE OBLIGATIONE REGULARIUM AD PROPRIAM
R E G U L A M.

Q U Æ S T I O I.

Regula unde dicatur, quid sit, & quadruplex?

1. **R**egula, teste *Spicero in lib. Erymol.* cap. 56 dicta est, eo quod recte ducit, nec aberrat, nos trahit, quam ad rectitudinem emendat dicitur Regula esse, eo quod regat, vel quod non ita secedi prebeat, vel pravam corrigat; prout expressè habetur *Can. 2. dist. 3.* Alii vero dicunt, quod Regula Religiosa est Constitutio Ecclesiastica, approbata à S. Papa, qua omnes actus Religionum diriguntur ad finem Regule, & sic paucis exceptis, videntur coincidere cum definitione legis, que secundum *S. Thom.* 1. 2. q. 90. art. 2. in corp. est *ordinatio rationis ad bonum existens ab eo, qui cum auctoritate habet, de qua definitioe plura habes tom. 1. p. 129. t. 91.*

1. Dicitur approbata à S. Papa, quia Papa excepto, à nullo potest nocere & modus vivendi, pto Regula approbati, cap. *in verna, de Religiosis Domic.* unde Religiosi à Regula appellantur Regulares, ut conatit *ex Rubr. de Regular.* sicut etiam olim Clerici in communis, & pte viventes, à Canone dicti sunt Canonici Regulares, *Novar. comen. 1. de Regula 2. § 3. & Coar. in Clem. furiosus, p. 1. in principio.*

3. Hæc autem Regula est quadruplex in Ecclesia, ordinatæ tamen hœrendo, in potè S. Basilii, Augustini, Benedicti, de quibus firmatime, & supponitur approbatio in cap. *procurator, 18. q. 2. ex cap. Romano sub Innoc. II. cap. 16.* sub quibus Regulis vivunt omnes Religiones Monachales, quas nominat *S. Aug. 1. p. serm. 124. cap. 1. De vita Præfixe Regularis Tomus III.*

4. & Regula S. Francisci de Assiso, ab Honorio III. approbata, sub qua vivunt plures Religiosi, ut patet de *Conventualibus, Capucinis, & similibus.*

4. *Diri ordinari loquendo.* quia Carthusiani preterunt propria statuta habet pto Regula, *Syl. ter. Reg. 1. q. 7. ex S. Aug. 1. p. 1. in cap. 1. § 3. & PP. Jesuitæ, qe Minimi custodiant habere propriam Regulam ab ipsorum Fundatoribus, independenter à prefatis Sanctis.*

5. Quæ quippe Regule differunt inter se, non secundum rationem genericam, que est in omnibus communis & una, ut pura tendere in perfectionem charitatis. Fines enim communis Religionum est adeptio perfectionis charitatis; ac secundum rationem specificam, hoc est, ex fine proximo, & objecto specifico. Fines usuli sunt modi ad adeptum perfectionem charitatis, & secundum diversos modos, diversis possunt institui Religiones, servatis tamen servandis, ut plures aliis dictum est, & patet de Ordine Meriticanorum, & Monachorum.

Quest. 2. *Regula S. Augustini an sit præstantior cæteris?*

1. **A**firmat vultet *P. Mag. Fr. Petrus Martyr. Festus in summ. Ord. p. 1. cap. 17. de modis faciendi professionem.* duciturque ex multis, nam ratione exemplaris, à quo est desumpta, quod est vita Apostolorum. Unde Ecclesia in eius officio dicit, *quid caput vobis servandum Regulam à Sanctis Apostolis constitutam;* tum ratione sui auctoritatis, nam S. P. Augustinus fuit auctoritate Episcopus, vita Sanctus, & scientia perfectissimus, quod non potest dici de aliis; non alia Regulam tantum, licet fixam Sancti, non tamen Dactores, & si